MAP Praha 12 pokračuje, registrační číslo projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009976

Distanční vzdělávání z pohledu pedagogických pracovníků

MAP II Praha 12

Leden 2021

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Obsah

1. Metodika, sběr dat 3
2. Průběh distanční výuky 5
2.1. Frekvence distanční výuky 5
2.2. Osvědčené metody práce při distanční výuce 7
2.3. Čas strávený distanční výukou a přípravou na ni 9
2.4. Využití individuálních vzdělávacích opatření při distanční výuce 11
3. Největší problémy s distanční výukou 13
3.1. Hlavní problémy související s distanční výukou 13
3.2. Kdo nebo co pedagogickým pracovníkům při distanční výuce nejvíce pomohl/o? 16
4. Přínosy distanční výuky 18
5. Co by zlepšilo a usnadnilo distanční výuku? 20
5.1. Zlepšení distanční výuky z pohledu učení se dětí 20
5.2. Usnadnění distanční výuky z pohledu pedagogických pracovníků 22
6. Další připomínky k distanční výuce 24
7. Shrnutí 26

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

1. Metodika, sběr dat

Cílem realizovaného průzkumu Kvalita distančního vzdělávání bylo zjistit, co se během distanční výuky probíhající na základních školách během roku 2020 osvědčilo, a co se naopak v rámci této mimořádné podoby výuky ukázalo jako problematické. Závěry, které tento průzkum přinese, budou využity pro nastavení organizace výuky během případné další vlny uzavření škol.

Sběr dat proběhl anketním způsobem formou online dotazníku. Nejedná se o reprezentativní průzkum. Uvedené odpovědi jsou subjektivními názory pedagogických pracovníků základních škol v Praze 12, Praze-Libuši a Praze-Kunraticích. Průzkumu se účastnilo 275 pedagogických pracovníků, což odpovídá 49 % návratnosti dotazníku.

Většinu respondentů průzkumu tvořili vyučující (82 %). Tuto skupinu tvořili učitelé a učitelky z prvního stupně základní školy (37 % z celkového počtu respondentů), druhého stupně (25 %) a vyučující, kteří pracují na obou stupních (20 %). Kromě vyučujících se průzkumu zúčastnily i asistenti pedagoga/dítěte (10 %), vychovatelé v družině (3 %) a ostatní pedagogičtí pracovníci (např. pracovníci z vedení školy, speciální pedagogové, Montessori pedagogové atd.; 5 %).

Analýza odpovědí na otázky dotazníku je zpracována tak, aby byly zřejmé rozdíly mezi vyučujícími působícími na jednotlivých stupních základních škol. V některých případech jsou patrné i rozdíly mezi jednotlivými pedagogickými profesemi. Tato zjištění jsou v textu rovněž uvedena.

> **Poznámka**
>
> Anketa představuje průzkum názorů prostřednictvím dotazování skupiny respondentů, jejichž výběr neumožňuje zobecnění na celou populaci. I přes to může být cenným vhledem do problematiky.

Graf 1 Respondenti průzkumu Distanční vzdělávání z pohledu pedagogických pracovníků

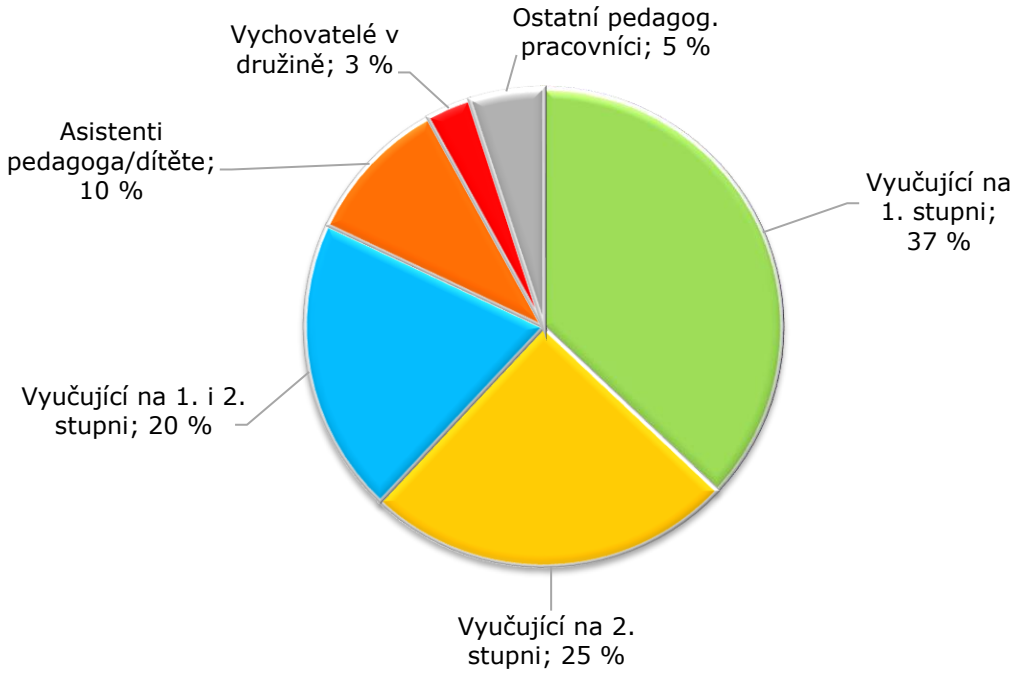

Zdroj: MAP II Praha 12

2. Průběh distanční výuky

2.1. Frekvence distanční výuky

Nejčastější frekvencí online schůzek se žáky je setkávání se několikrát týdně. Tímto způsobem probíhala distanční výuka u 69 % pedagogů. Pozitivem je, že jen velmi malá část pedagogů (1 %) se s žáky online nepotkávala vůbec nebo jen na individuálních konzultacích (5 %). Každou vyučovací hodinu byla online čtvrtina pedagogů.

Graf 2 Jak často se pedagogičtí pracovníci potkávali s žáky online

(Otázka č. 3 Se svými žáky jsem se potkával online:)

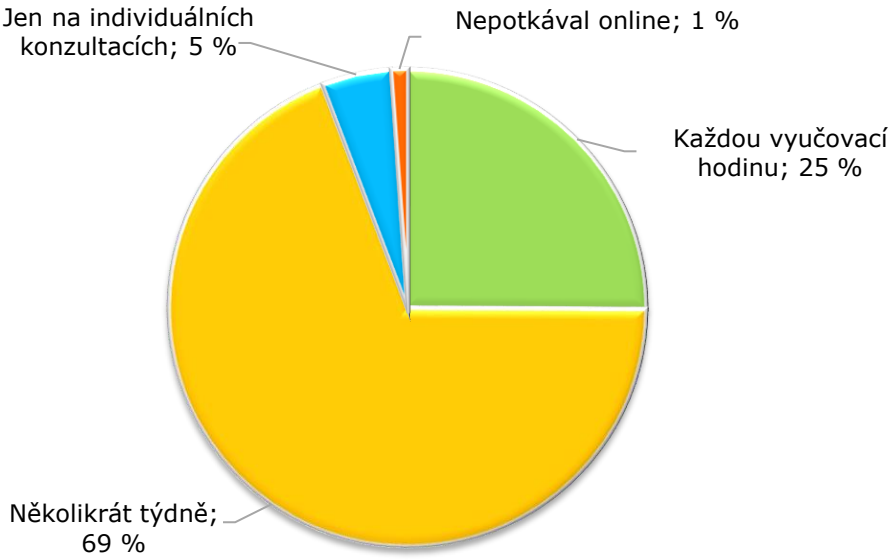

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 3 Jak často se vyučující potkávali s žáky online

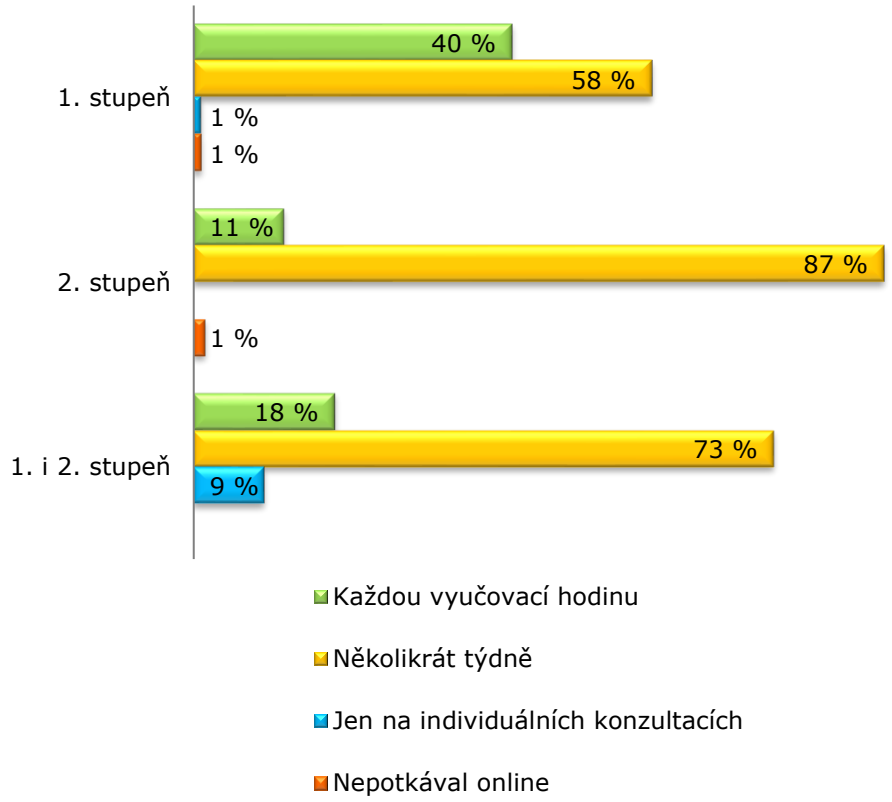

Zdroj: MAP II Praha 12

- Rozdíly mezi vyučujícími na prvním a druhém stupni s ohledem na frekvenci online výuky spočívají především v tom, zda schůzky probíhaly každou vyučovací hodinu.
- Vyučující na prvním stupni byli online každou vyučovací hodinu ve větší míře než vyučující z druhého stupně (40 % vs. 11 %).
- Pravděpodobně se projevuje skutečnost, že žáci na druhém stupni základní školy jsou už samostatnější, do určité míry schopni samostudia a nepotřebují tak častý přímý kontakt s vyučujícím jako menší děti.

2.2. Osvědčené metody práce při distanční výuce

Z odpovědí na otázku na používané metody při online výuce je patrné, že pedagogové při distanční výuce používali relativně širokou škálu výukových metod. Nejvíce se osvědčil výklad učiva doplněný prezentací (66 %), oblíbené byly i výukové hry a kvízy (53 %) a diskuze žáků (49 %). V relativně nízké míře zmiňovány metody související s nahráváním videí, ať už pedagogem (19 %) nebo žáky (3 %). Pokud byly uváděny jiné metody, jednalo se nejčastěji o samostatnou práce podle zadání učitele, práci s multimediální interaktivní učebnicí a práci v malých skupinkách dětí.

Graf 4 Metody práce při distanční výuce, které se pedagogickým pracovníkům nejvíce osvědčily

(Otázka č. 9 Jaké metody práce při online výuce se mi nejvíce osvědčily z hlediska učení se dítěte?)

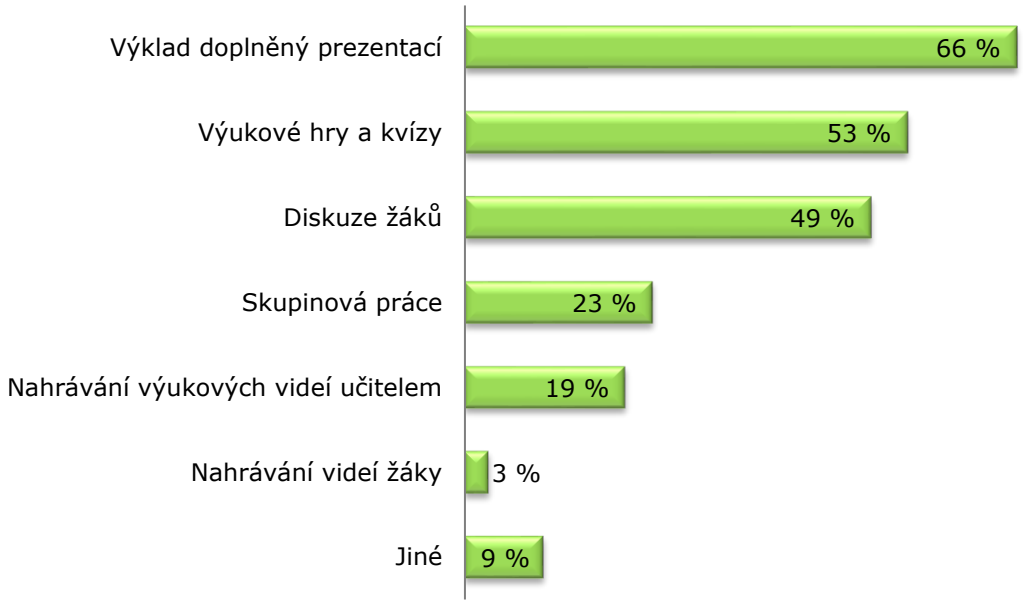

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 5 Metody práce při distanční výuce, které se vyučujícím nejvíce osvědčily

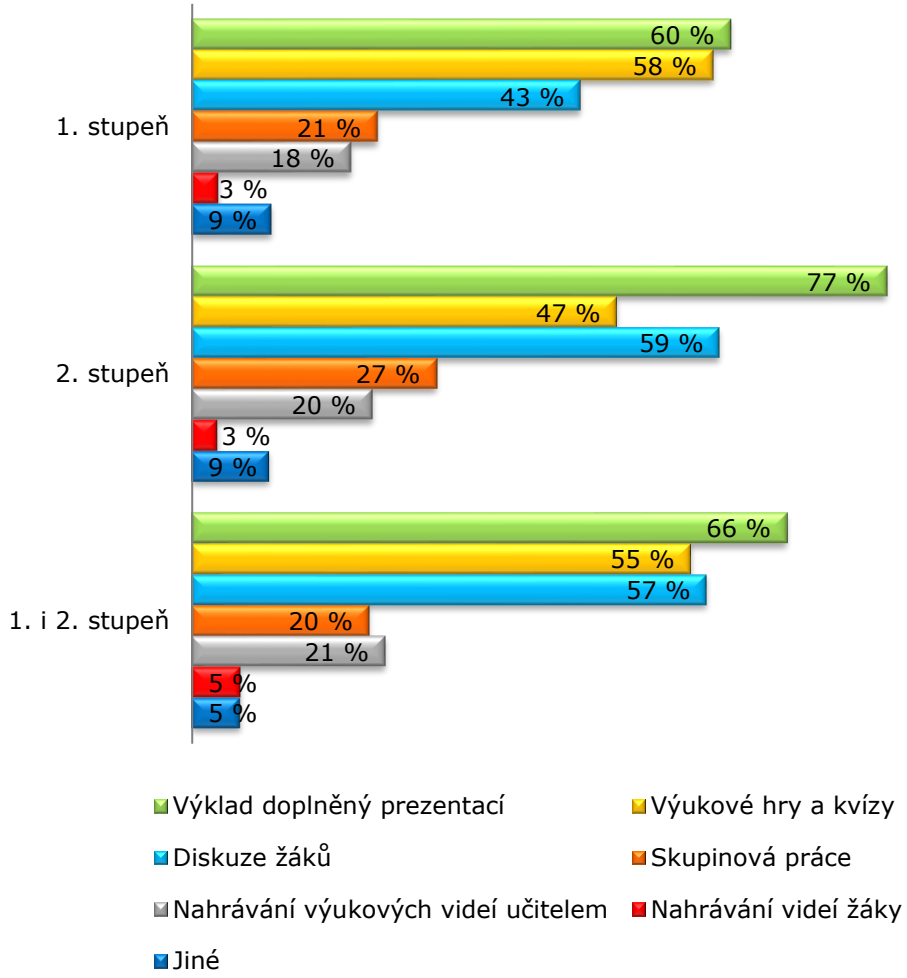

Zdroj: MAP II Praha 12

- Osvědčené metody online výuky se patrně liší podle věku žáků. Zatímco na druhém stupni výklad doplněný prezentací označuje za osvědčenou metodu 77 % vyučujících, na prvním stupni je to 60 % vyučujících.
- Diskuze žáků se také více uplatňují mezi žáky druhého stupně (59 %) než mezi mladšími dětmi (43 %). Naopak výukové hry a kvízy mají vyšší zastoupení u vyučujících na první stupni (58 %; téměř stejný podíl jako u výkladu s prezentací) než na druhém (47 %).

- Skupinová práce má podobné zastoupení na obou stupních základní školy (18 %, resp. 20 %).
- Zhruba pětina vyučujících na obou stupních používá videa nahraná učitelem. Videa nahrávaná žáky jsou naopak využívána minimálně (3 % na obou stupních).

2.3. Čas strávený distanční výukou a přípravou na ni

Tři čtvrtiny pedagogů (74 %) strávily distanční výukou a přípravou na ni maximálně osm hodin denně. Dvě až čtyři hodiny denně zabrala práce 28 % pedagogům, podobně vysoký podíl pedagogů (29 %) pracoval 4-6 hodin denně. Nezanedbatelná část pedagogů (20 %) uvedla, že se na distanční výuku musela připravovat i o volných dnech.

Graf 6 Čas, který pedagogickým pracovníkům průměrně denně zabrala distanční výuka a příprava na ni

(Otázka č. 5 Kolik času průměrně denně mi zabrala distanční výuka a příprava na ni?)

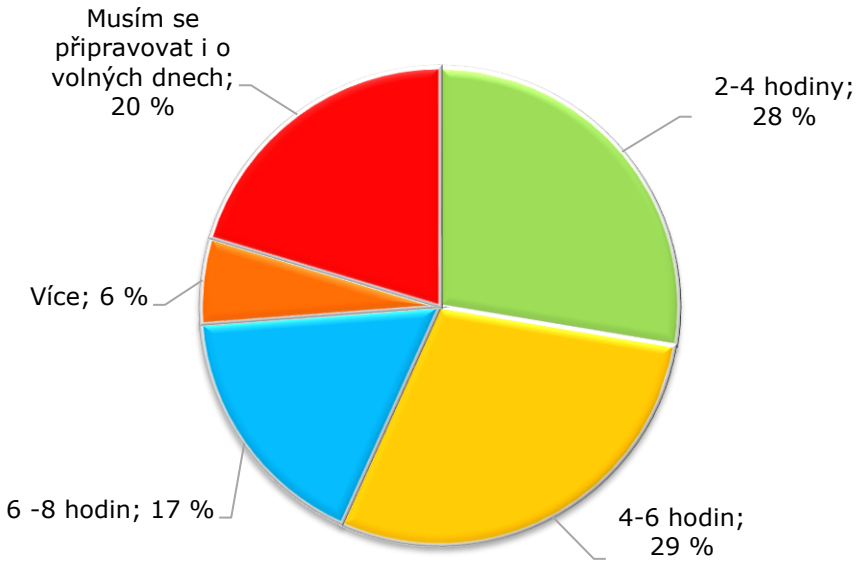

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 7 Čas, který vyučujícím průměrně denně zabrala distanční výuka a příprava na ni

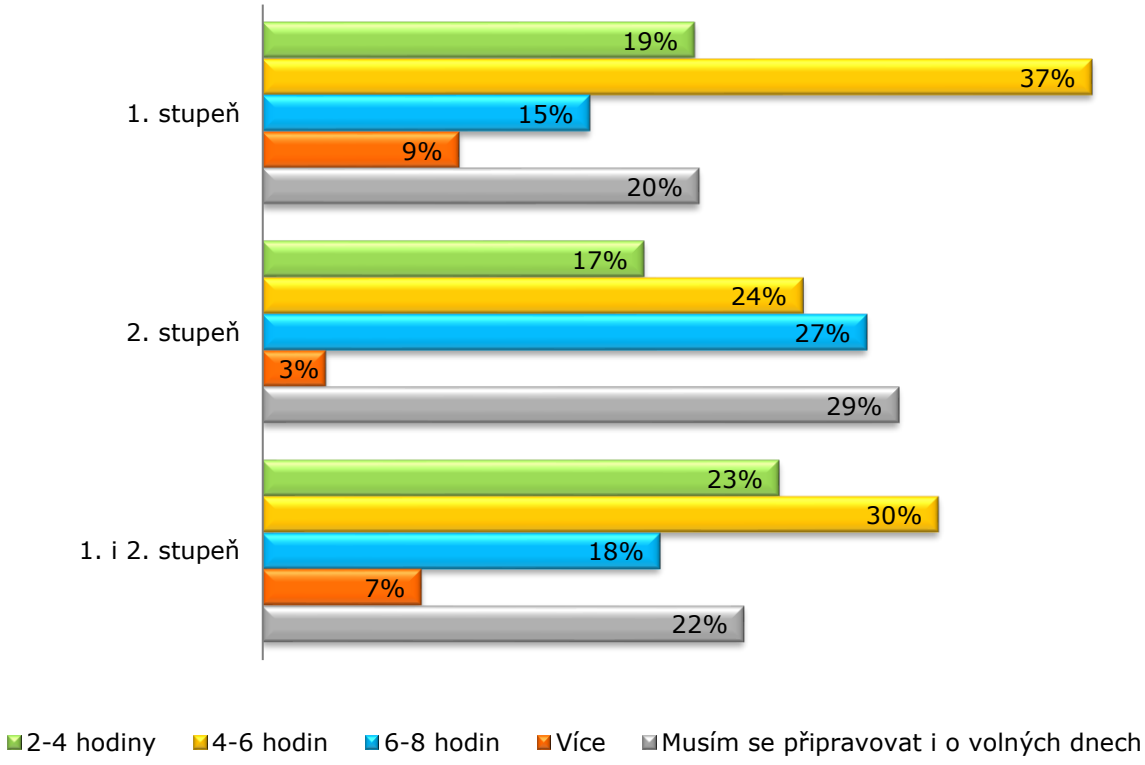

Zdroj: MAP II Praha 12

- Většina vyučujících nestrávila online výukou a přípravou na ni více než osm hodin. V tomto ohledu téměř není rozdíl, zda je vyučující zaměstnán na prvním nebo druhém stupni nebo na obou stupních.
- Vyučujících, kterým příprava a výuka zabraly 4-6 hodin, je na prvním stupni 37 %, na druhém jen 24 %. Naopak delší časový úsek, 6-8 hodin, pracovali vyučující na prvním stupni v menší míře než vyučující na druhém stupni (15 % vs. 27 %).
- Vyučujících, kteří se museli připravovat i o volných dnech, je mírně vyšší podíl na druhém stupni základní školy než na prvním (29 % vs. 21 %).

Poznámka

V odpovědích na otázku, kolik času denně zabrala online výuka a příprava na ni, se jednotlivé pedagogické profese výrazně liší. Asistenti nejčastěji v průměru denně pracovali 2–4 hodiny (75 %), podobně jako vychovatelé v družině (71 %). Naproti tomu za 2-4 hodiny denně zvládla online výuku a přípravu na ji jen pětina vyučujících.

2.4. Využití individuálních vzdělávacích opatření při distanční výuce

Individuální vzdělávací opatření byla během online výuky realizována nejčastěji prostřednictvím podpory asistenta (53 % bez rozlišení pedagogické profese). V mírně nižší míře byly poskytovány individuální konzultace (44 %). Zhruba pětina respondentů uvedla, že žádný jejich žák individuální opatření nemá. Ve variantě jiné byly uvedeny především doplňující komentáře k vybraným variantám (např., že daná možnost v rámci školy byla k dispozici, ale nebyla využívána).

Graf 8 Možnost využití individuálních vzdělávacích opatření během distanční výuky

(Otázka č. 4 Pokud má některý z vašich žáků nárok na individuální vzdělávací opatření (IVP), měl možnost je v distanční výuce využít?)

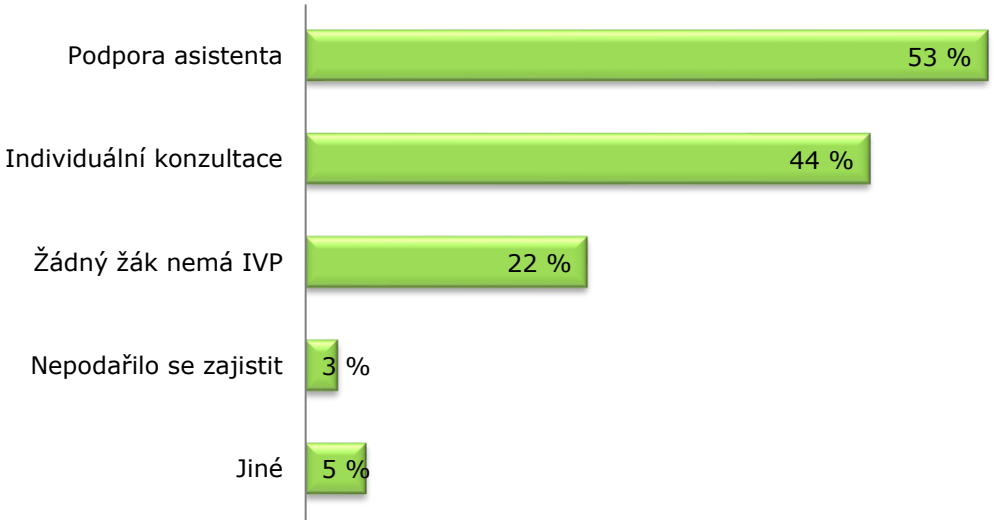

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 9 Možnost využití individuálních vzdělávacích opatření během distanční výuky podle stupně základní školy vyučujícího

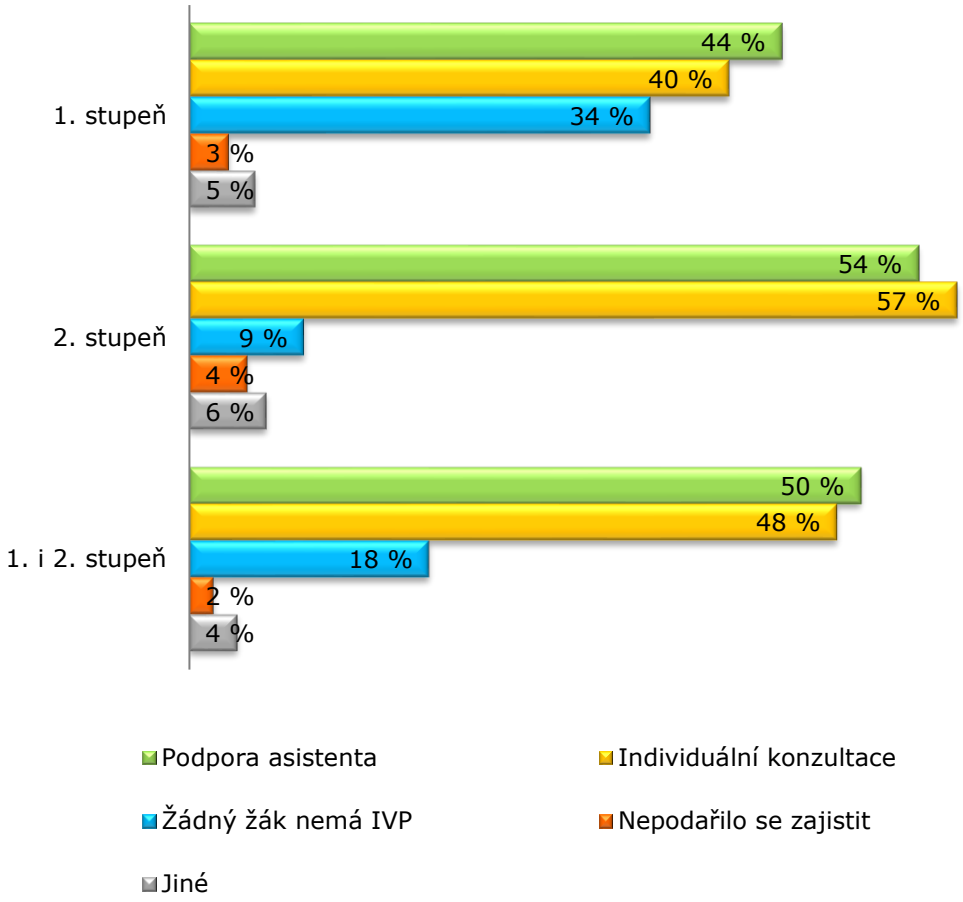

Zdroj: MAP II Praha 12

- Rozdíl mezi vyučujícími na prvním a druhém stupni s ohledem na využívání individuálních vzdělávacích spočívá především ve vyšší míře individuálních konzultací na druhém stupni než na prvním (57 % na druhém vs. 40 % na prvním stupni).
- Zároveň platí, že na prvním stupni je potřeba využití individuálních vzdělávacích opatření nižší, protože žáků s těmito požadavky je zde méně (34% podíl odpovědí, že žádný žák nemá IVP ve srovnání s 9 % na druhém stupni).

3. Největší problémy s distanční výukou

3.1. Hlavní problémy související s distanční výukou

K největším problémům, které bylo podle pedagogů třeba řešit v souvislosti s distanční výukou, patří samotné učení online bez možnosti žáky fyzicky vidět (59 %) a zapojení všech žáků do distančního vzdělávání (50 %). Zajištění techniky a internetového připojení znamenalo problém pro 37 % pedagogů. Skloubení organizace výuky a péče o vlastní děti přestavovalo problém pro 31 % pedagogů. Jako výrazný problém se u pedagogických pracovníků neprojevuje nedostatek metodických materiálů k online vzdělávání (9 %).

Graf 10 Hlavní problém, který bylo třeba řešit v souvislosti s distanční výukou

(Otázka č. 6 Jaký hlavní problém jsem musel jako učitel řešit v souvislosti s distanční výukou?)

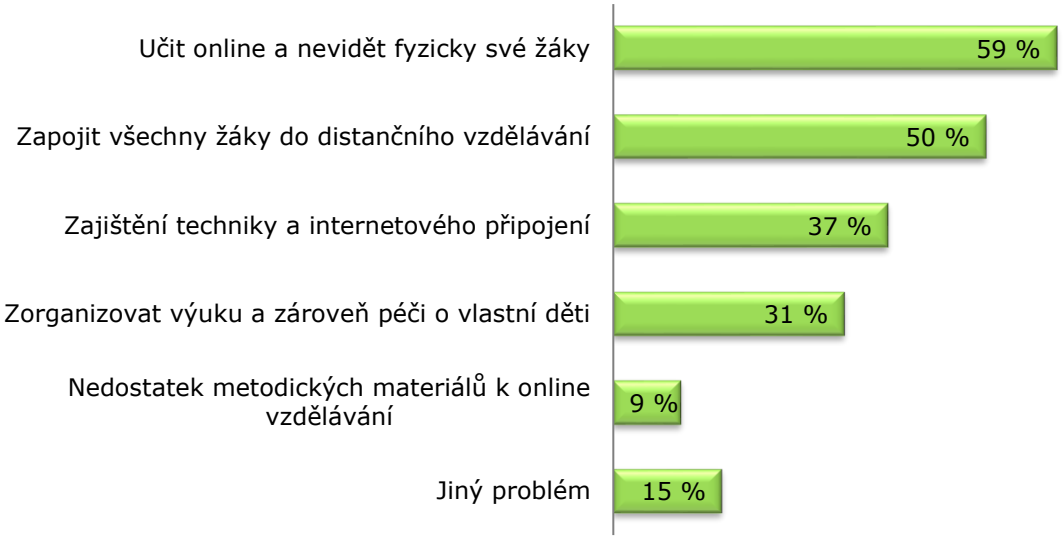

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 11 Hlavní problém, který vyučující museli řešit v souvislosti s distanční výukou

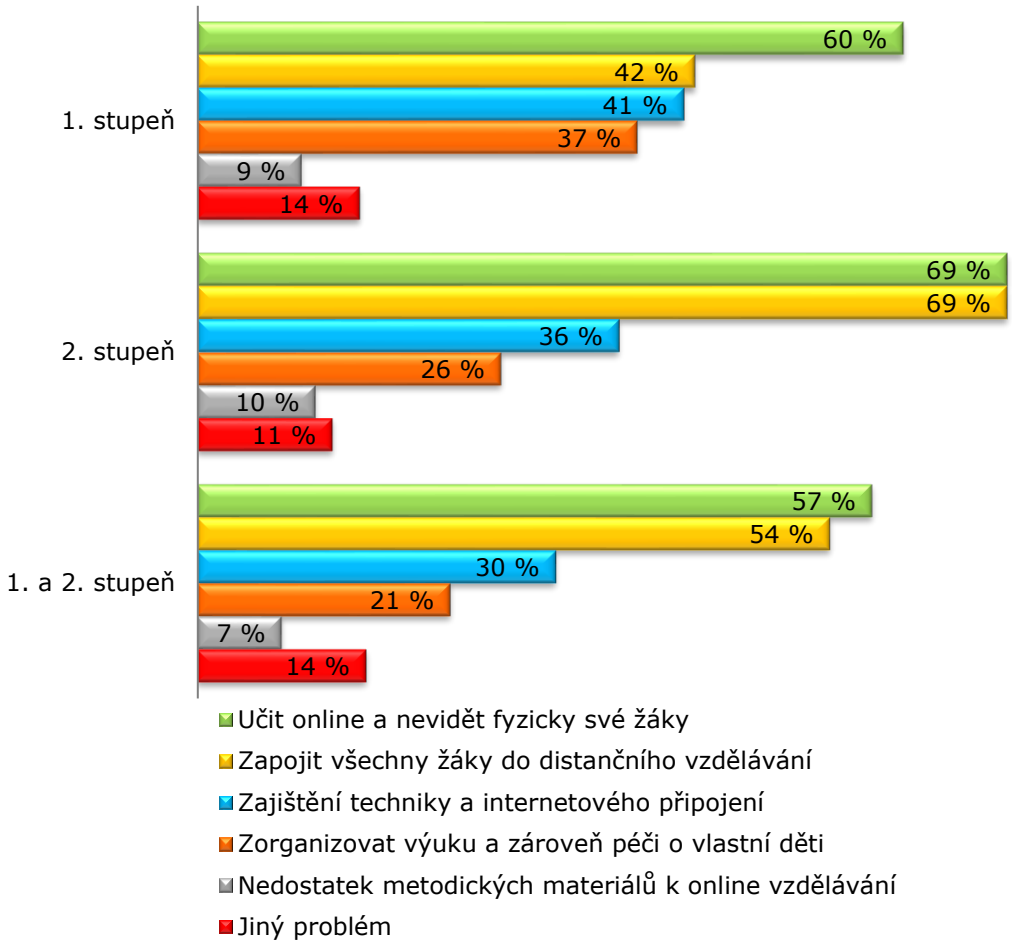

Zdroj: MAP II Praha 12

- Největší rozdíl mezi vyučujícími na prvním a druhém stupni souvisí s faktorem zapojení všech žáků do distančního vzdělávání. Pro vyučující na druhém stupni jde o největší problém (69 %; spolu s učením online bez fyzického kontaktu se žáky). Vyučující na prvním stupni zmiňují tento problém v nižší míře (42 %), větší obtíže jim způsobuje učení online bez možnosti žáky fyzicky vidět (60 %).
- Zajištění techniky a internetového připojení byl zhruba stejně významný problém pro všechny vyučující bez ohledu na stupeň základní školy (37 % bez rozlišení stupně).

- Organizace výuky a zároveň péče o vlastní děti byla mírně větším problémem u vyučujících na prvním stupni (37 %).

3.2. Kdo nebo co pedagogickým pracovníkům při distanční výuce nejvíce pomohl/o?

Nejčastější odpovědí na otázku, kdo nebo co respondentovi při distanční výuce nejvíce pomohlo, byla u všech pedagogů varianta kolegové (79 %). Vedení školy je zmiňováno jako druhé nejčastější, avšak s poměrně velkým odstupem za kolegy (52 %). Z těchto závěrů lze usuzovat, že pedagogičtí pracovníci naleznou při řešení problémů oporu spíše u kolegů než u nadřízených. Zcela minimálně pedagogických pracovníků pomáhal školní psycholog (1 %). Zde možná spočívá určitá nevyužitá kapacita. Vzhledem k tomu, jaké typy problémů pedagogičtí pracovníci řešili nejvíce (nový způsob výuky bez fyzického kontaktu s dětmi, organizace výuky a zároveň péče o vlastní děti…), mohl být školní psycholog využíván více, pokud škola tuto možnost měla.

Graf 12 Kdo nebo co pedagogickým pracovníkům při distanční výuce nejvíce pomohl/o

(Otázka č. 7 Co/kdo mi nejvíce pomohl/o při distanční výuce?)

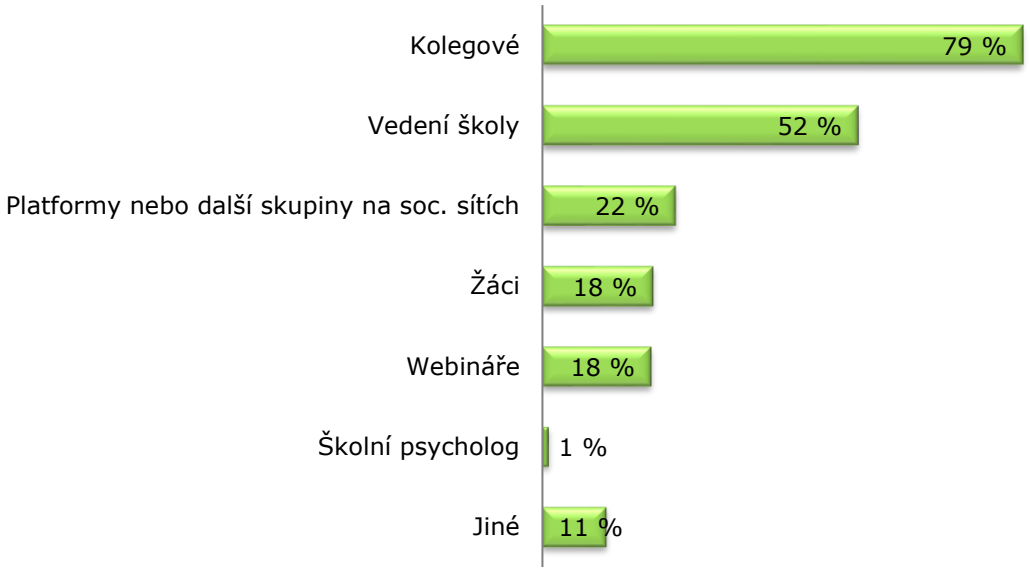

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 13 Kdo nebo co vyučujícím při distanční výuce nejvíce pomohl/o

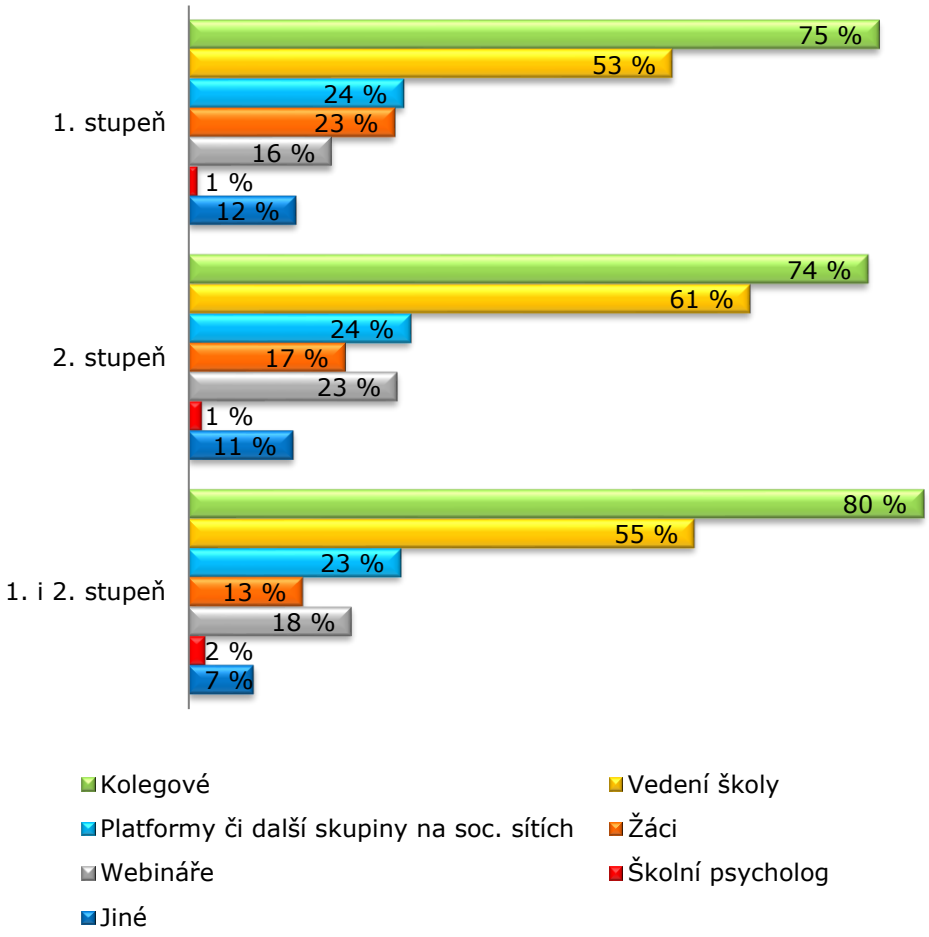

Zdroj: MAP II Praha 12

- Není výrazný rozdíl mezi vyučujícími na prvním nebo druhém stupni nebo vyučujícími na obou stupních. Nejvíce jim s distanční výukou pomohli kolegové (v průměru 76 %), vedení školy ve výrazně nižší míře (56 %).
- Platformy nebo další skupiny na sociálních sítích byly nápomocné zhruba čtvrtině vyučujících.
- Méně často byli jako největší pomoc zmiňováni žáci, webináře, školní psycholog a jiní (v případě vyučujících 1. stupně nejčastěji rodina, v případě vyučujících 2. stupně v nejvyšší míře internetové zdroje a zkušenosti z jarního uzavření škol).

4. Přínosy distanční výuky

Zlepšení práce s počítačem a osvojení nových metod výuky představují největší přínosy distanční výuky pedagogickým pracovníkům. Zlepšení práce s počítačem je největším přínosem pro dvě třetiny respondentů. Podobně vysoký podíl pedagogů považuje za přínos nové metody výuky (63 %). Je pravděpodobné, že oba faktory spolu souvisí. Využití nových metod výuky si patrně vyžádalo zdokonalení IT dovedností pedagogů. Sdílení zkušeností s kolegy, lepší stanovování cílů a formulování zadání úkolů a vyhledávání didaktických materiálů jsou přínosem v nižší míře (všechny podíly okolo 40 %). Relativně malý podíl respondentů hodnotil jako přínos lepší komunikaci se žáky (19 %) a navštěvování webinářů (18 %).

Graf 14 Co se pedagogičtí pracovníci díky distanční výuce naučili

(Otázka č. 8 Co jsem se díky distanční výuce naučil?)

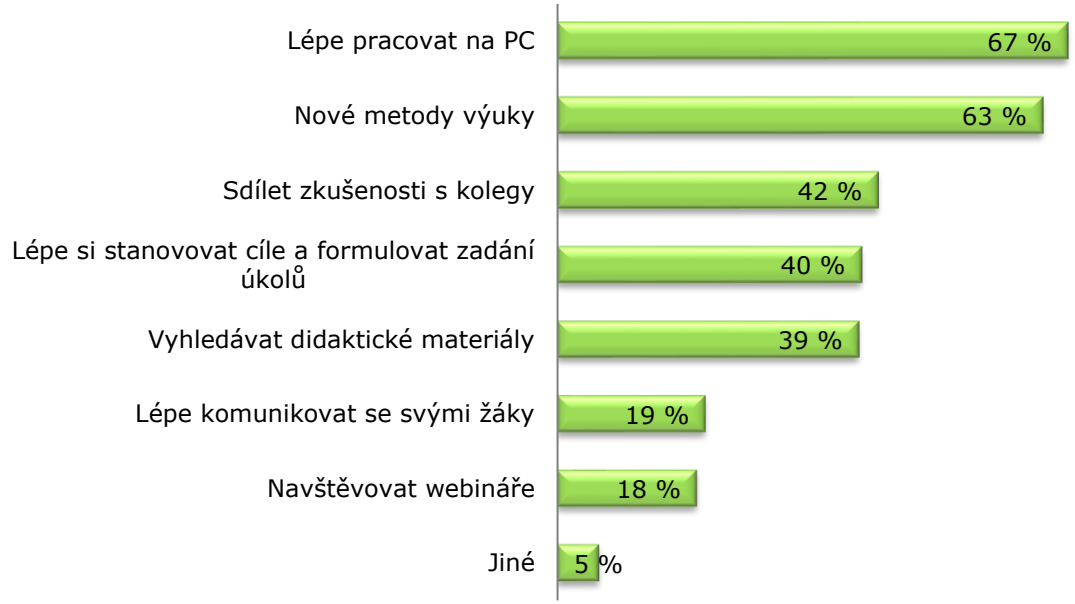

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 15 Co se vyučující díky distanční výuce naučili

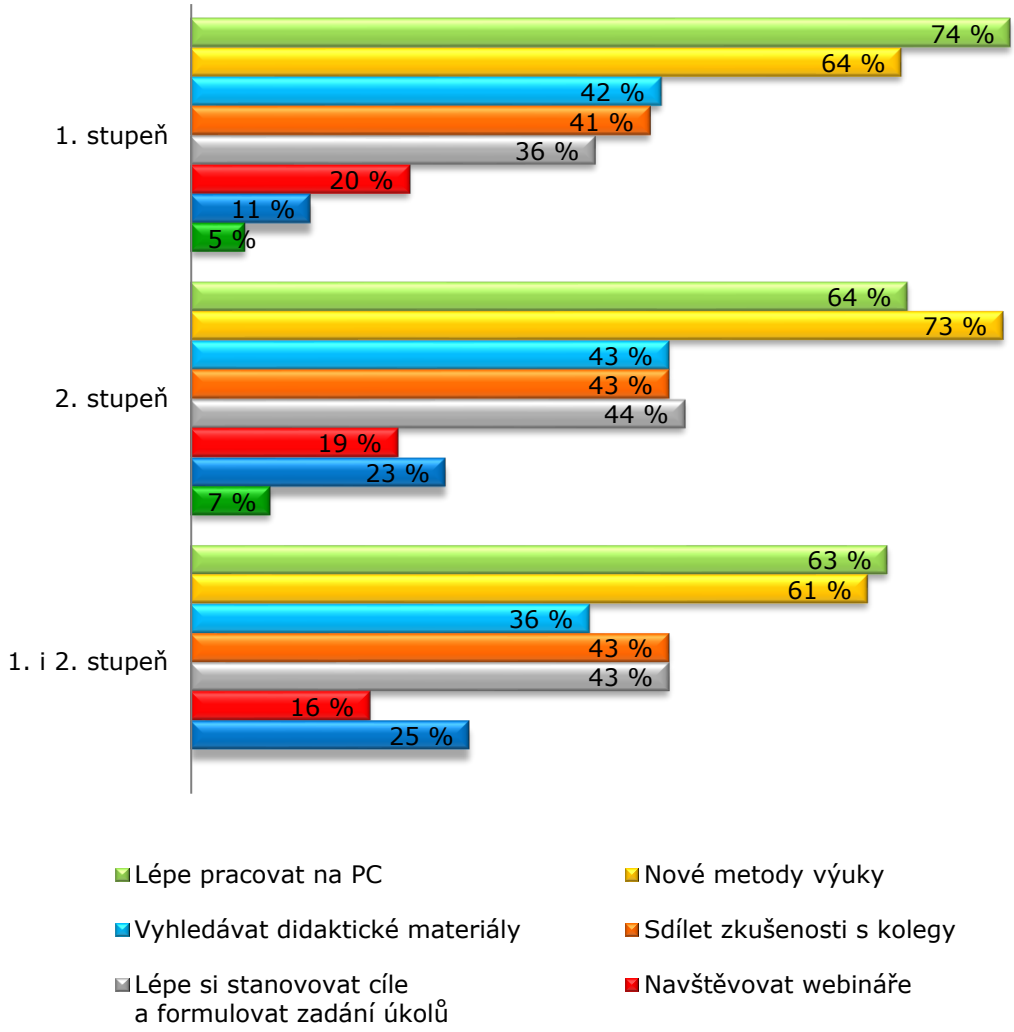

Zdroj: MAP II Praha 12

- V přínosech distanční výuky jsou mezi vyučujícími na jednotlivých stupních základních škol patrné rozdíly. Učitelé a učitelky z prvního stupně považují za největší přínos zlepšení práce s počítačem (74 %) a za druhý největší klad nové metody výuky (64 %).
- U vyučujících druhého stupně je pořadí dvou největších přínosů přesně obrácené. Tito pedagogové nejvíce oceňují nové metody výuky (73 %), zlepšená práce s počítačem je u nich až na druhém místě (64 %).
- Vyučující druhého stupně a vyučující působící na obou stupních ve vyšší míře než vyučující z prvního stupně oceňují lepší komunikaci s žáky (23 % a 25 % vs. 11 % na prvním stupni).

5. Co by zlepšilo a usnadnilo distanční výuku?

5.1. Zlepšení distanční výuky z pohledu učení se dětí

Pedagogickým pracovníků by ke zlepšení distanční výuky z hlediska učení se dětí nejvíce přispělo vyšší využívání zpětné vazby (36 %) a využívání aktivizačních metod (35 %). Čtvrtina pedagogů (24 %) by ocenila zaměření se na kompetence žáků a podobně velká část z nich (22 %) považuje za faktor zlepšení distanční výuky zadávání skupinové práce žákům. Lepší plánování cílů výuky by ke zlepšení distanční výuky napomohlo jen podle malé části pedagogů (13 %).

Graf 16 Faktory, které by podle pedagogických pracovníků mohly distanční výuku zlepšit (z pohledu učení se dítěte)

(Otázka č. 10 Co bych potřeboval, aby moje distanční výuka byla ještě lepší z pohledu učení se dítěte?)

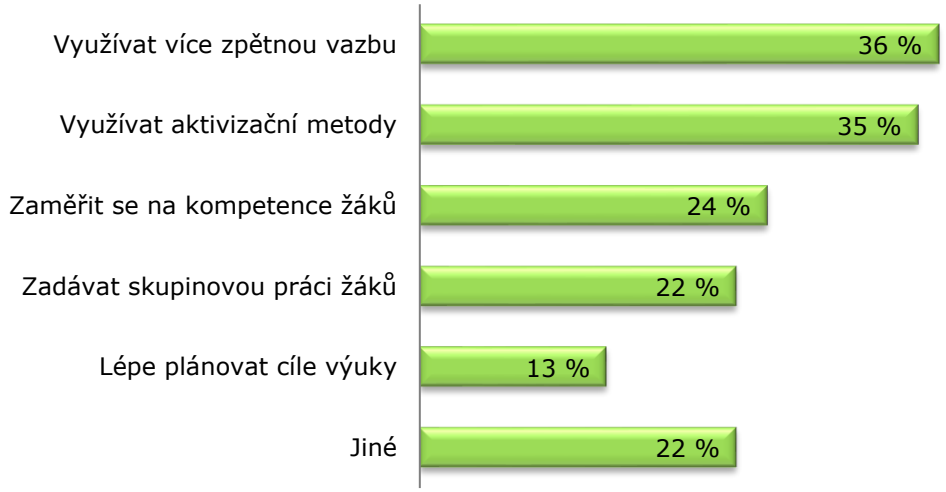

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 17 Faktory, které by podle vyučujících distanční výuku mohly zlepšit (z pohledu učení se dítěte)

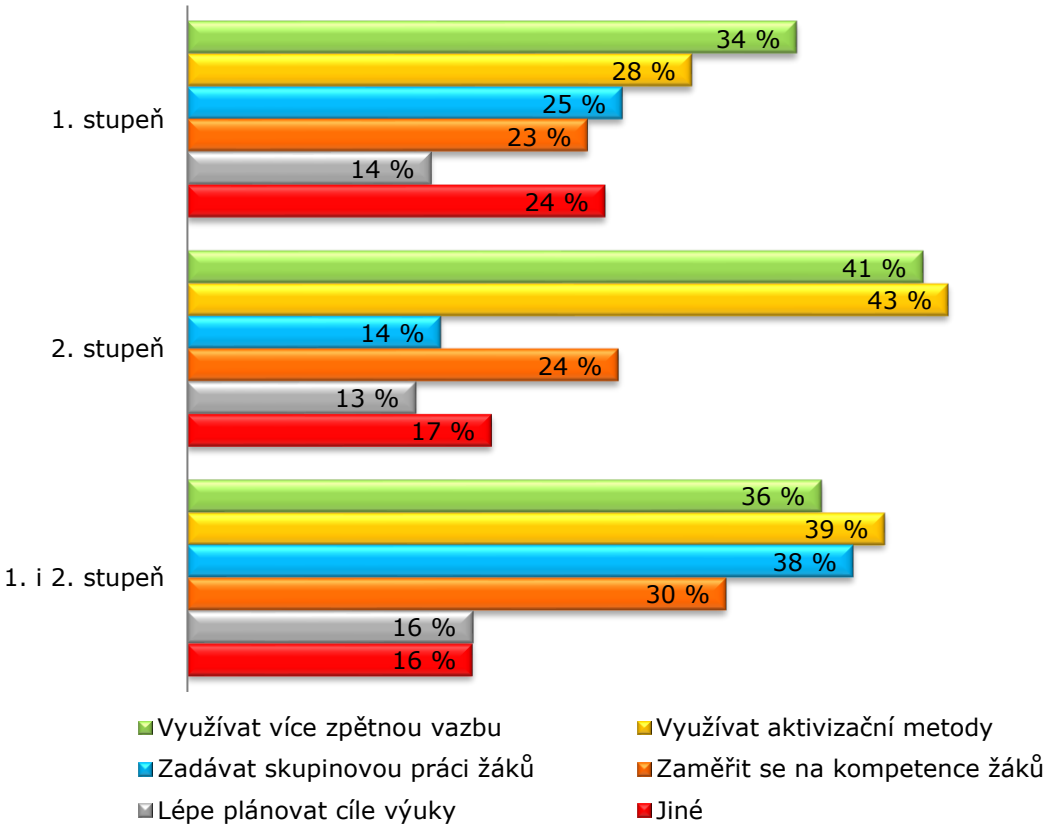

Zdroj: MAP II Praha 12

- Využívání zpětné vazby je nejdůležitějším faktorem pro zlepšení distanční výuky u vyučujících prvního stupně (34 %). Vyučující z druhého stupně před zpětnou vazbou (41 %) mírně více upřednostňují využívání aktivizačních metod (43 %).
- Vyučujícím, kteří pracují na obou stupních, by ve srovnání s ostatními vyučujícími více pomohlo zadávání skupinové práce žáků (38 %; průměr všech vyučujících odpovídá 25 %).

Poznámka

Z uvedených odpovědí lze odvodit, čeho se týkají možné problémy spojené s distanční výukou. Potřeba vyššího využívání zpětné vazby patrně naznačuje její nedostatek. Podobně potřeba využívání aktivizačních metod naznačuje, že žáci během distanční výuky nebyli z hlediska participace ve výuce dostatečně aktivní.

5.2. Usnadnění distanční výuky z pohledu pedagogických pracovníků

Pedagogickým pracovníkům by distanční výuku s ohledem na jejich fyzické a psychické síly v nejvyšší míře usnadnilo, kdyby si lépe zorganizovali práci (38 %). Téměř třetina pedagogů (32 %) by uvítala možnost sdílení s kolegy. Čtvrtině pedagogů (26 %) by situaci usnadnilo zajištění péče o vlastní děti. O konzultaci s psychologem není mezi pedagogickými pracovníky výrazný zájem, jeho služby by uvítalo jen 7 % z nich. Část respondentů zvolila možnost jiné, v rámci níž nejčastěji zmiňovali faktory související s IT. Distanční výuku by jim usnadnila lepší IT technika a připojení a také lepší IT schopnosti a přehled o možnostech výukových aplikací.

Graf 18 Faktory, které by pedagogickým pracovníkům usnadnily distanční výuku

(Otázka č. 11 Co bych potřeboval, aby moje distanční výuka byla pro mne snazší z hlediska fyzických a psychických sil?)

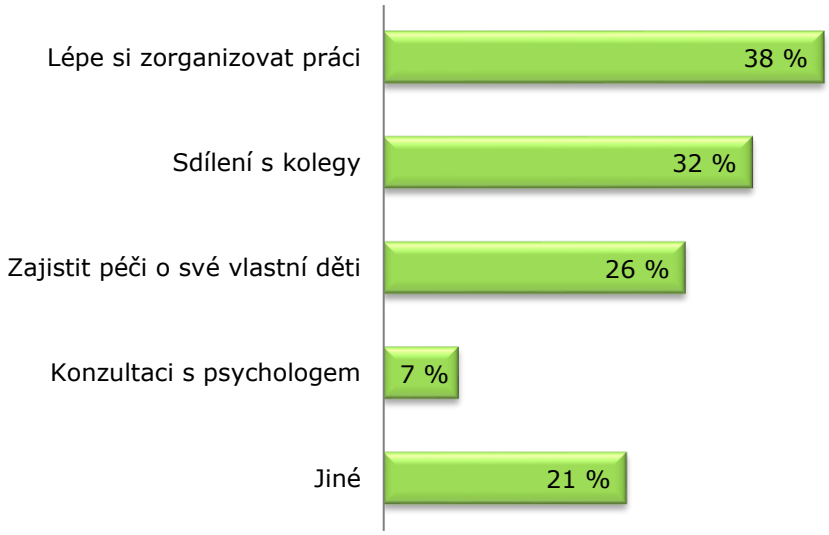

Zdroj: MAP II Praha 12

Graf 19 Faktory, které by vyučujícím usnadnily distanční výuku

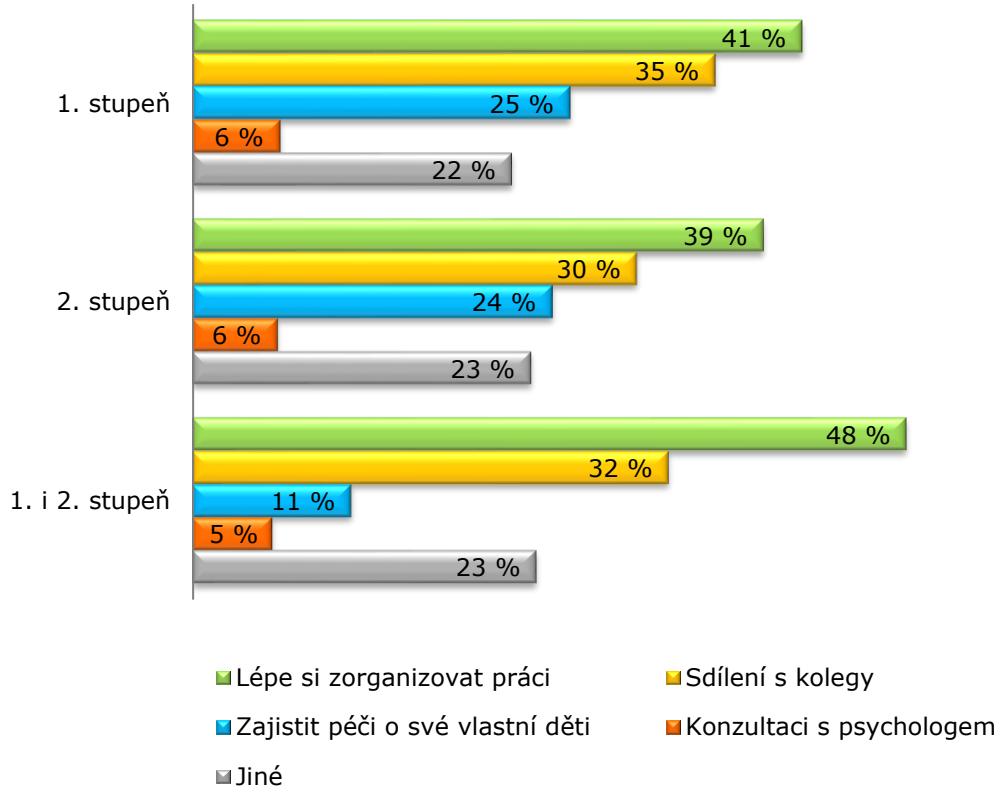

Zdroj: MAP II Praha 12

- Stejně jako pro všechny pedagogické pracovníky, tak i pro vyučující platí, že distanční výuku by jim nejvíce usnadnilo, kdyby si lépe zorganizovali práci. V nejvyšší míře (48 %) tuto odpověď uvedli vyučující, kteří působí na prvním i druhém stupni. Lze předpokládat, že učení na obou stupních klade vyšší nároky na organizaci práce.
- Podíly dalších odpovědí vyučujících z různých stupňů se poměrně podobají, s výjimkou zajištění péče o vlastní děti (25 %, resp. 24 % u vyučujících na prvním a druhém stupni vs. 11 %).
- Za označením jiné se u vyučujících skrývají především lepší IT schopnosti a přehled o možnostech výukových aplikací, lepší IT technika a připojení (1. stupeň a 1. a 2. stupeň) a informace a metodická podpora ze strany ministerstva školství, lepší IT technika a připojení, méně administrativy a vyšší motivace žáků u vyučujících 2. stupně.

6. Komentáře k distanční výuce

Další vyjádření k průběhu distanční výuky uváděli pedagogičtí pracovníci v části dotazníku, která byla vyhrazena pro jejich libovolné komentáře. V těchto vyjádřeních lze rovněž vysledovat různé přínosy i nedostatky, které online výuku provázely.

Možnost uvést vlastní komentář k distanční výuce využila zhruba pětina pedagogických pracovníků. Komentáře čtvrtiny z nich se týkaly preference klasické výuky. Vynecháme-li různá poděkování, poznámky, že daný pracovník působí v Montessori programu nebo přání návratu klasické výuky, pedagogové v komentářích nejčastěji hodnotily distanční výuku jako zajímavou zkušenost (9 %) a celkově ji považovali smysluplnou (5 %). Negativní komentáře nejčastěji připomínaly problémy s IT technikou obecně (7 %), celkovou náročnost distanční výuky (5 %) a problémy s IT technikou ze strany žáků (5 %).

Tab. 1 Komentáře pedagogických pracovníků k distanční výuce

		Celkem
Pozitiva distanční výuky	**Distanční výuka jako zajímavá zkušenost**	9 %
	Distanční výuka měla smysl	5 %
	Distanční výuka by mohla doplňovat prezenční	2 %
	Žáci i učitelé se díky distanční výuce zlepšili v IT	2 %
Negativa distanční výuky	**Problémy s IT technikou během distanční výuky**	7 %
	Distanční výuka byla náročná	5 %
	Problémy s IT technikou ze strany žáků	5 %
	Učitelé nedostali odměny	4 %
	Během distanční výuky pracovalo jen několik jedinců	2 %
	Neochota žáků pracovat online	2 %
	Pro mladší děti je distanční výuka nevhodná	2 %
	Při distanční výuce není zpětná vazba stejně kvalitní jako při prezenční	2 %
	Výmluvy žáků na nefungující IT techniku	2 %
Ostatní komentáře	**Preference klasické výuky**	25 %
	Poděkování za zvládnutí distanční výuky a podporu	14 %
	Poznámka, že vyučující patří do Montessori programu	11 %
	Poznámka k dotazníku	4 %

Zdroj: MAP II Praha 12

Vybrané citace:

Pozitiva distanční výuky:

Bylo to obtížné období, ale přineslo i klady. Například žáci i kolegové se velmi zlepšili v oblasti IT.

Celkově myslím, že jsme měli šanci se mnohé naučit o sobě a svých žácích, zvýšil se kontakt s rodiči, což vnímám velmi pozitivně, IT gramotnost učitelů i dětí výrazně vzrostla, část života učitelů zůstala online i po návratu do školy a vnímám to jako efektivnější (…).

Distanční výuka je velmi zajímavá zkušenost a děti se naučily větší samostatnosti a zodpovědnosti za své učení.

Distanční výuka by mohla být účinným doplňkem prezenční výuky, online konzultace například.

Velmi mě těšilo, že děti byly při výuce velmi zúčastněné a bylo zřejmé, že je pro ně lepší distanční výuka, než kdyby se měly učit samy jen z knih a dalších materiálů. Byl velmi důležitý i vizuální kontakt při distanční výuce a možnost potkávání se dětí se svými spolužáky.

Nedostatky v IT technice nebo IT schopnostech:

Distanční výuka byla hodně náročná z hlediska občasných výpadků připojení a špatné kvality zvuku.

Distanční výuka nikdy nenahradí prezenční výuku. Žáci v mnoha případech hledají výmluvy, rodiče zasahují do online hodin.

Během distanční výuky nebyl vždy kvalitní přenos, technika často mne i děti zlobila.

Než jsem si počítač půjčila z půjčovny a zařídila wifi, měla jsem velký stres s tím, jakým způsobem se budu s žáky učit. To bych už nechtěla zažít.

Žel, někteří žáci nemají odpovídající zařízení. Jsou bez kamery a nejsou ozvučeni – nekomunikují, ačkoli jsou přihlášeni.

Před první hodinou jsem se bála, že se děti nepřipojí např. kvůli jazykové bariéře rodičů (a jako prvňáci samozřejmě nezvládnou vlastními silami), ale připojovaly se pravidelně všechny děti, byly aktivní a výuka rozhodně měla smysl.

Ostatní komentáře:

Přes moje maximální nasazení jsou znalosti dětí výrazně slabší než při prezenční výuce.

Při distanční výuce nemohu dětem poskytovat dobrou zpětnou vazbu, jakou jsem zvyklá dávat, např. při výuce psaní je velmi náročná kontrola vypracovaných zadání a korekce nedostatků...

Distanční výuka nikdy nenahradí prezenční výuku. Žáci v mnoha případech hledají výmluvy, rodiče zasahují do online hodin.

Online výuka dětí ve 2. třídě je velmi náročná pro děti, učitele i jejich rodiče.

Nejvíce by pomohlo už nezavírat školy, protože vnímám tu narůstající frustraci dětí zavřených doma.

7. Shrnutí

V odpovědích na některé otázky zjišťované dotazníkem se projevuje odlišný charakter práce vyučujících na prvním a druhém stupni, případně vyučujících, kteří pracují na obou stupních základní školy. Jedná se především o rozdíly ve frekvenci online výuky, používané metody výuky, problémy, které se během online výuky vyskytly a faktory, které by vyučujícím online výuku usnadnily.

Nejčastější variantou online schůzek pedagogických pracovníků se žáky je setkávání se několikrát týdně. Tímto způsobem také probíhala distanční výuka u většiny vyučujících. Každou vyučovací hodinu byla online čtvrtina vyučujících, přičemž vyučující na prvním stupni byli online každou vyučovací hodinu ve větší míře než vyučující z druhého stupně.

Pedagogickým pracovníkům se jako metoda výuky nejvíce osvědčil výklad učiva doplněný prezentací. Mezi vyučujícími na druhém stupni je tato výuková metoda oblíbenější než mezi vyučujícími na prvním stupni. Naopak výukové hry a kvízy se více uplatňují na prvním stupni než na druhém.

Pětina pedagogů se na online výuku připravovala i o volných dnech, většina z nich ale nestrávila online výukou a přípravou na ni více než osm hodin denně. Asistenti a vychovatelé v družině pracovali denně kratší dobu než vyučující, většina z nich denně pracovala 2–4 hodiny. Téměř není rozdíl, zda je vyučující zaměstnán na prvním nebo druhém stupni nebo na obou stupních, většina z nich svou práci zvládla do osmi hodin denně.

Individuální vzdělávací opatření byla během online výuky realizována nejčastěji prostřednictvím podpory asistenta, v mírně nižší míře byly poskytovány individuální konzultace.

Co se týká nedostatků distanční výuky, pro pedagogické pracovníky představovaly největší problémy samotná online výuka a nemožnost žáky fyzicky vidět a rovněž zapojení všech žáků do distančního vzdělávání.

Pedagogickým pracovníkům při distanční výuce nejvíce pomohli kolegové. Respondenti své kolegy jako nejvýznamnější pomoc při online výuce zmiňovali výrazně častěji než podporu ze strany vedení školy.

Zlepšení práce s počítačem představuje největší přínos, který pedagogickým pracovníkům přinesla distanční výuka. Vyučující v relativně vysoké míře kladně hodnotí i nové metody výuky.

Pedagogům by ke zlepšení distanční výuky z hlediska učení se dětí nejvíce přispělo vyšší využívání zpětné vazby a využívání aktivizačních metod. Využívání zpětné vazby je nejdůležitějším faktorem pro zlepšení distanční výuky u vyučujících prvního stupně. Vyučující z druhého stupně před zpětnou vazbou mírně více upřednostňují využívání aktivizačních metod.

Pedagogům by distanční výuku s ohledem na jejich fyzické a psychické síly v nejvyšší míře usnadnilo, kdyby si lépe zorganizovali práci. Tento závěr platí i pro vyučující na všech stupních základní školy.